

את זרמי החינוך הדתיים, ואת המגבויות לטובות מוסדות התורה בישראל. הגם שהאסיפה נתקינה ביזמת אגודות הרבנות, בכל זאת השתתפו בה כל הesters תדריות והארגוני הדתיים, וביחד אגודות ישראל, איגוד האדמוריים, איגוד הרבניים וישראל הצער. הסתדרות הרבניים והמורוחי שלא מצאו לנכון להשתתף באופן رسمي מטעמים בלתי מיבנים, בכל זאת באו הר' בה מミיטב חבריהם להשתתף בצעיר צבור החרדדי.

הקהל הקשיב רב קשב לכל דברי הנוראים שתיארו את המצב האיום של התא עלילות בדת ובמצפון היהודי הדתי במדינת ישראל, הולכת ורעה מיום ליום והיהדות החרדית תהיה זקופה לפנות אל העם הארץ מיריקאי לבטל את מחשבת הרשעים, ולת התגרות מלחמה נגד הקרןויות הלאומיות שחלקו הגדול משמש לריבוי הCAF. ר' שכל הביקשות והדרינויים הנם ללא הוועיל. האספה שטערה במחיאות כפיים ללא הרף לכל דברי הנואמים, קבלה החלטות חריפות נגד מזימות השלטון בישראל. רוב המשתתפים הביעו את דעתם שיש בסדר הפגנית כאלו לפעמים קרובים בכל הערים והמקומות.

— אגב יש לציין שהאסון הכי נורא כאן הוא, שאין לה ליהדות החרדית באמריקה עתון נאמן לעקרונותיה של מדינה יהומנית שהאחד מכנה עצמו לא "כלו חרדי" והשני — לא "חזי חרדי", הנם תמיד במצב של "רקיידה על כל החתינות", כשרות ובלתי כשרות, והחרדיות שהם מושיטים לציבור קורדיים והמקומות: רבניים וחילוניים, מפאנינים ורבניים, יודישים וצינונים, לאומיות ודתיות, בניים, אורתודוקסים וריפורמים, אדמוריים מורה וחגודה, דרשות ודורונים, מורים ומשכילים, בתים נסיות וטיאטרוניים, מעט דברי תורה ורבה מינות, הפקרות וניבול פה, ויש להסתפק אם כבר זכו בכל משך שנות קיומם להפיכו אפילו זיק קתנטן של יראת שמיים בלבד אחד מקראייהם למצויר לשעה קטנה. והמורור ביותר, שהתשbill הווה הולך ומתבשל בזמן האחרון בהסתמת אלו המכנים עצם בשם רבניים וגדוליים.

— יש לציין שה"כלו חרדי" הנ"ל שהאי

חמורות ועל פתיחי כל איש ישראל לא יצא מן הכלל, ולהחטים אותם על פטני ציה עממית כנגד גישת הבנות, או או גילתה ויראה לעיני כל, מה הוא רצון העם באמת וכייד "שליחיו" ה"דימוקרטים" נהגים בו זלזול או או ידעו הכל כי לא קומץ קטן של משתמשים מתנגדים לגירה רעה זו, אלא שכך הוא רצון רוב רובו העם על כל שכבותינו וגוננו.

גם את היהודים היושבים בתפוצות את גודליהם וקטניהם אפשר וראו להפועל למען יהיו גם הם בעוזרים במאבק צודק זה. יחתמו גם המה על הפטיצה למשאלת ישראל ולמוסדות המשפטים במדינה לבב ינהגו מנהג הפקר בעס קודם ובבדרי כבושים ואזהרה חמורה יהירים מלפսע על ראשיהם עס קודש עוד.

ירתו השליטים העריצים, או לא ירע עעו, ברורה תהא הוראותם של מנהיגי אמרת בעם לכל עם, לא להישמע בדבר הרע הזה, לא בכולו ולא במקצתו, לא להתגיים ולא להתייצב וכל ירא וחדר, וכל אהב עמו ו.mapbox טובתו ישמע מיד וכולם ישימעו מהר והגירה תיבטל והרצון הרע ימוגר.

רק אלה הם אמצעים בדוקים למלחמה בגירה זו וכדומה לה היום ומחר. רק לא מטבחים וחסדים של העריצים אלא בכחו של הציבור ובברפו הקשה. מגני הדת והאר פוטרופסים עליה והאחראים בעדה כלפי כל הציבור, למה ירגשו לרייך — הלא יקחו הגה ביד והכל יתנו כבוד להם!

הפגנת היהדות החרדית בנין יארק
המן גדול ועצום של אלפי בני ובנות ישראל דתים שלמות עדין לא נראית בנין יורך החרדית, נזקו בחודש העבר בהוטל מק-אלפין בנין יורך, להشمיע את מרדי שועתם נגד הגזרות האיוות של מושעי ברית במדינת ישראל.

התמרמות הרבה שורה בין המפוגנים להווער שבן גוריון וסייעו קשו קשר של רשעים לבולע חיים את היהדות החרדית בישראל, ומחוקקים חוקים לגיס את בנות ישראל לצבא ולשאר שירותים כפיה, לבטול

אבל יותר מזה גדלה אהבתה לה' ולتورה
שהנה עיקר קיומ האומה, ולמען קיום התוֹרָה
רה והמדינה שיתפה פעולה גם עם של-
טונאי דת, אבל עכשו שנותאכובה אייכִי
זוב נורא, להבין זלדעת שאין שום אפרְּ
שרות לעבודם אחד עם בן גוריון וכפת
דיליה, שכל מטרתם היא רק לעקע ח'וּ
את ביצת היהדות החרדית, וגזרותיהם עליה
קשהות כגורחותיו של המן הרשע, הרי ברור
שיש לאחוו בכל הפעולות והאמצעים המ-
סוגלים להפר את מחשבתם הרעה ולהח-
זירם למוטב, למען טובת המדינה גופא.

— היהדות החרדית החדרי תמיד לש-
לום התורה והמדינה ללא חשבון ופולי-
טייה מפלגתיים, מאמינה באמונה אומן,
שליטון של כופרים ומינות הוא סכנה איירְ
מה לקיום מדינת ישראל עצמאית, וביחוד
מסוכן הוא מעשאו של גיוס בנות ישראל,
בין דתיות ובין חופשיות, ולעשות מהן ח'וּ,
"בנות מואב" כדיוע לבב תינוק בן יומו
בישראל. וסכנות גמורה היא לחשוב, שה-
מתנדג לשולטן המדינה הנהו מתנדג גם
למדינה, כי ברור, שהיבת הארץ אין לה
שום שייכות עם חיבת השליטון וביחוד
כשהוא נתון בידי עריצים.

ולבלר הנ'ל הננו להшиб, שהבנות
החרדיות בישראל, אין מתאות כלל וכלל
על כל צרה שלא תבוא, לחסוט בהגנתן
של הבנות האי דתיות, ואין מאינות כלל
בתועלתן, והן תסתפקנה בגיוסם של הג-
ברים ואחיהם בלבד, שאילו בודאי בדגלים
בשם ה', יצילו להכריע את כל הקמים
עליהם, ולחוזר לבתים בשлом.

מ. אברטמן.

רייך קצר בסיפור דברי האספה אבל אפשר
היה להרגיש, שהכותב התנהג כמשחק בגי-
חליים לוחשות וידו סוללת אחרי כל מלא
כתובה מפחד שלא תכהו בଘלו של השל-
טון במדינת ישראל. וכאותה הפרה שאחרי
שנחלבה הופכת בבעיטה אחת את כל
החלב על פניו, כן הדרו ה"כלו חרדי"
הנ'ל למחרטה, להביא ידיעה, שגדולי התוֹרָה
רה בישראל שאстро ביהרג ואל יעבור גם
את גיוס הבנות לשירות לאומי, הוטעו מא-
חדים מצעררי אגוּי חמוני המות, שמסרו
לهم ידיעות מוגזמות ובלתי אמתיות. אין
מן הצורך אפילו להראות על העלבון הנורא
لتורה ולגדולה, המבצבץ מידעה טפלה
כוו, כאילו כביבול, גדולי ישראל הנם מורי-
חות אטומים וחסרי דעת להבין ולהסביר
אפילו מה שכל אחד ואחד בישראל רואה
וידעע, שאotta ההמצאה הנקראת "שירות
לאומי", אינה אלא מלכודות פרושה לחייב
בנות ישראל השרות, שעלה בידן להתי-
חמק מגיוס לצבא.

אין לדבר על ה"חזי חרדי" הנ'ל, ספרי-
סם ביום 6 באוקט. אמר מבחן על חשבון
היהודים החרדית מאחד מלבלריו, שאחרי
שפכו דמעות תנאים על דבר אסיפת ההגנה
של אגודות הרבנים שנשמעו שם דבריהם
חריפים כלפי מדינת ישראל, כאילו היהתה
זאת מלכות של שונאי ישראל ולא של
יהודים, הוא עבר להטיף מוסר ליהודים
החרדים, שאינם רוצחים להבין את "טיבה"
ויאת "יפיה" ואת "מוסרה הגבוה" של בת
ישראל המגויסת לצבא ישראל, ובאייה זכות
— הוא שואל — רוצח הבית החרדית לח-
בק ידיה בבייתה והבת האי דתית תנע-

עליה בשעת חירום ?

ה גם שאין כדי להגיב אפילו, על דברים
הלקוחים מעולם הדמיון ושהוא בעצם מושׁך
דה שרחוק הנהו מ תורה ודת, אבל רצוננו
להראות, כמה קשה לה ליהדות החרדית
בأمERICA, שהגם שהנה גורם חשוב וכביר,
לא דאגה לעתון עצמאי חרדי במלוא המושׁך
בן, כדי להוכיח על קדמת של מסתינים
ומהרסים, בכל עת ובכל שעה.

עתון כזה הי' יכול לברר שדווקא היה-
דות החרדית היא היא שתחבת ארץ יש-
ראל אמיתי ואהבה עזה לכל חלק ממנה,
מושחת עמוק בלבנה מדור דורים.

בפולמוס האתרכגים בניו יורק

כדי היה לבנות זמן מה ממשיק בשוק
האתרכגים ברוחב קובל בנוי יורק, לראות
מי מה מה הקונים אתרכגי ארץ ישראלomi —
של שאר הארץ.

— היהודים הפשטיטים שאינם יראים מכך
אדם ושרצו לקיים את המצווה כתיקונה,
רכשו להם אתרכגי ינובה ומרוקה ולא של
ארץ ישראל, שרוב גדולי התורה אסורים
משמעות פירות שביעית. מהרבנים קנו להם
הרבה שני אתרכגים, ינובי וישראל, הראי